

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

23 בנובמבר 2009

462

ו' בכסלו התש"ע

עמוד

הצעת חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 32) (הארכה בתנאים של זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי והסדר חובות), התש"ע-2009 80

הצעת חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 32) (הארכה בתנאים של זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי והסדר חובות), התש"ע-2009

1. תיקון סעיף 3א בחוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 3א, האמור בו יסומן "א)" ואחריו יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

פגיעה משמעותית בהיצע השידורים הפתוחים (בלא תשלום) לציבור של ערוץ מסחרי המשרד לכל (ערוץ ברודקאסט), הציבור בישראל לא יזכה לצפות במגוון של יצירה מקורית, לא תתקיים תחרות בתחום הפרסום בין שני הערוצים המסחריים המשרדים לכל, וייוותר גורם משרד אחד בלבד אשר ישדר שידורים מסחריים לכל ושידורי חדשות המיועדים לכלל הציבור.

בנוסף, בחודש אוגוסט 2009, החלה הרשות השניה בהפעלתו של מערך שידורים ספרתי דיגיטלי בן חמישה ערוצים הנגיש לציבור בלא תשלום (מערך "עידן+"). הפסקת שידורי הערוץ השלישי המסחרי תקטין באופן משמעותי את היצע השידורים לציבור במסגרת זו.

העדר רצף של שידורים בערוץ המשרד לכל, משמעו גם אבדן הרגלי צפייה, פגיעה במוגן ופגיעה ביכולתו של בעל הזיכיון העתידי למכור זמן פרסום.

לכן בעיתוי הנוכחי, בשל החשש מפגיעה בפלורליזם ובשוק הדעות הטלוויזיוני, בשל החשש ממנופול בשוק הפרסום, ובשל החשש מפני פגיעה בשוק היצירה הטלוויזיוני ובעיבוד הצופים, קיים אינטרס ציבורי משמעותי בהארכת הזיכיון.

מנגד, הארכת זיכיון לגורם קיים יש בה כדי לעורר קשיים בהיבטים שונים. הקשיים העיקריים נובעים מוויתור על קיום המכרז המשקף את חובתה של הרשות המינהלית להתקשר עם גורם שנבחר בתנאים המיטיביים לשם מתן המוצר או השירות, וכן שלילת האפשרות מגורמים שאינם בעל הזיכיון הנוכחי מלהתמודד על הזכות לשדר שידורי טלוויזיה מסחריים בערוץ המשרד לכל, על כל ההשלכות הנובעות מכך. זאת, תוך מתן יתרון לאורך זמן לגורם שימשיך וישדר, על פני כל גורם אחר שיבקש לשדר שידורי טלוויזיה מסחריים.

בנוסף, על פי ההסדר המוצע, הארכת הזיכיון, שלובה בעריכת שינויים באשר להיקף חובותיו של בעל הזיכיון הנוכחי ובהסדרים נוספים שיש בהם כדי לצמצם את מחויבויותיו הרגולטוריות, וזאת על אף שבעל הזיכיון הנוכחי לא קיים את מלוא מחויבויותיו. הארכת זיכיון בנסיבות אלה ואף אם בעל הזיכיון מילא את עיקר מחויבויותיו תוך השקעה כספית משמעותית, יש בה כדי להגביר את חוסר הוודאות של גורמים מפוקחים ולהשליך על יכולות האכיפה של גופי הסדרה בתחום.

כללי חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 (להלן – החוק), קובע, בין השאר, את המסגרת להסדרת תחום שידורי הטלוויזיה המסחריים לציבור ובכלל זה הסדרים לעניין מתן זיכיונות לשידורים כאמור. תקופת תוקפו של הזיכיון שניתן לבעל הזיכיון הנוכחי לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי, שהוא ישראל 10 – שידורי הערוץ החדש בע"מ (להלן – בעל זיכיון בערוץ השלישי או בעל הזיכיון הנוכחי), עומדת להסתיים בסוף חודש ינואר 2010. בהתאם לסעיף 3ג לחוק, רשאית מועצת הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו (להלן – המועצה), לבקשת בעל הזיכיון הנוכחי, להאריך את תוקף זיכיונו משמונה שנים לעשר שנים (להלן – תקופת הארכה), אלא אם כן מצאה, בין השאר, כי בעל זיכיון לא קיים במהלך תקופת הזיכיון אחר ההוראות לפי החוק, כללי המועצה או תנאי הזיכיון.

בהתאם לסעיף 38 לחוק, זיכיון לשידורים יינתן על פי מכרז פומבי שתפרסם הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו (להלן – הרשות או הרשות השניה). ומשכך ככל שלא מוארך תוקף הזיכיון של בעל הזיכיון הנוכחי, על הרשות לפרסם מכרז לבחירת בעל זיכיון חדש בערוץ השלישי, אשר יבוא במקום בעל הזיכיון הנוכחי.

החוק המוצע מטרתו לאפשר הארכה של תקופת הזיכיון של בעל הזיכיון הנוכחי, לתקופת הארכה, וזאת בכפוף לתנאים המנויים בחוק המוצע. תנאים אלה נועדו ליצור מתווה להשלמת המחויבויות והתנאים החלים על בעל הזיכיון לפי הוראות החוק, כללי המועצה או תנאי הזיכיון, שלא קוימו במהלך תקופת הזיכיון, במועדים נדחים ולא יאוחר מיום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011), וזאת תוך שינוי חלק מהמחויבויות האמורות.

ההסדר המוצע בהצעת החוק מושתת על מצב עובדתי שלפיו טרם החלו הליכי המכרז לבחירת בעל זיכיון חדש שישרר בערוץ השלישי, ונותר פרק זמן של כחודשיים עד תום תקופת הזיכיון של בעל הזיכיון הנוכחי. נוכח המצב האמור נראה כי אין אפשרות מעשית להשלים את כל המהלכים הנדרשים להפעלת הערוץ השלישי על ידי בעל זיכיון חדש שייבחר במכרז, כך שיווצר רצף בין שידוריו לבין שידורי בעל הזיכיון הנוכחי.

ככל שלא יישמר רצף בשידורי הערוץ השלישי ויופסקו שידוריו, תוצאת הדברים היא כי במהלך התקופה הקרובה ייוותר ערוץ אחד לשידורי טלוויזיה מסחריים לציבור בישראל, הפועל במסגרת החוק. בכך, תתקיים

¹ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התש"ע, עמ' 252.

"(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), עד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011), מקום מושבה של חברת החדשות של הערוץ השלישי יכול שלא יהיה בירושלים, ובלבד שחברת החדשות מקיימת בירושלים אולפן שידורים משני"

תיקון סעיף 37

בסעיף 37 לחוק העיקרי - 2.

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) ביקש בעל זיכיון, מהמועצה, להאריך את תוקף זיכיונו כאמור בסעיף קטן (א), תאריך המועצה את תוקף זיכיונו לתקופת ההארכה הראשונה, בהתקיים כל אלה:

(1) בעל הזיכיון הגיש למועצה, לאישורה, תכנית מפורטת, הכוללת שלבי פעולה, להשלמה עד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011), של ההתחייבויות והתנאים לפי חוק זה, כללי המועצה, ותנאי הזיכיון, שבהם לא עמד בעל הזיכיון במהלך תקופת הזיכיון, ושעניינם היוצאה שעליו להוציא לשם מימון הפקה ורכישה של תכניות מסוגה עילית כמשמעותן בתוספת השניה וכן שידורן של תכניות כאמור, והכל בסכומים המפורטים בסעיף 5(ג) (י"ד) לתוספת השניה (בסעיף זה - התכנית להשלמת סוגה עילית);

(2) בעל הזיכיון הגיש למועצה, לאישורה, תכנית מפורטת, הכוללת שלבי פעולה, להשלמה עד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011), של ההתחייבויות והתנאים לפי חוק זה, כללי המועצה, ותנאי הזיכיון, שבהם לא עמד בעל הזיכיון במהלך תקופת הזיכיון, ושעניינם היוצאה לשם הפקה של סרטים ישראליים כמשמעותם בכללים שקבעה המועצה, בסכום של 20 מיליון שקלים חדשים (בסעיף זה - התכנית להשלמת היוצאה לקולנוע); הסכום האמור יעודכן בהתאם להוראות סעיף 8(ד) לתוספת השניה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 לפסקה (1)

סעיף 37 לחוק קובע הוראות לעניין הארכת זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי. מוצע לתקן את הסעיף האמור ולקבוע, בסעיף קטן (א1) שבו, כי בהתקיים התנאים המפורטים להלן, שמטרתם ליצור מתווה להשלמת מחויבויות ותנאים החלים על בעל הזיכיון לפי הוראות החוק, כללי המועצה או תנאי הזיכיון, שלא קוימו במהלך תקופת הזיכיון, במועדים נדחים ולא יאוחר מיום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011), תאריך המועצה את תוקף זיכיונו של בעל זיכיון בערוץ השלישי בשנתיים נוספות (משמונה שנים לעשר שנים).

בפסקה (1) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לקבוע כי בעל זיכיון בערוץ השלישי יידרש למסור לרשות תכנית להשלמת מלוא מחויבויות בעל הזיכיון לעניין מימון, הפקה ורכישה של תכניות מסוגה עילית וכן שידורן של תכניות כאמור, ובכלל זה אבני דרך להשלמת מלוא המחויבויות כאמור עד לסוף שנת 2011 (להלן - התכנית להשלמת סוגה עילית).

בפסקה (2) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לקבוע כי בעל זיכיון בערוץ השלישי יידרש למסור לרשות תכנית

ואולם, שוק הטלוויזיה המסחרית אינו שוק ככל השווקים ושידורי הטלוויזיה אינם מוצר ככל המוצרים. תכני הטלוויזיה משליכים על תחום התרבות, היצירה, שוק הדרעות ועל תחום הפרסום. בשל העקרונות והתכליות שהמחוקק מבקש להגשים, באמצעות ההסדרה של תחום הטלוויזיה המסחרית, בנקודת הזמן הנוכחית נדרשת הכרעה מורכבת, אשר אינה הולמת בהכרח שווקים אחרים.

באיוון הכולל, בבסיס החוק המוצע עומדת ההנחה כי הטעמים להארכת הזיכיון, בתנאים, והיתרונות החברתיים, הציבוריים והכלכליים הגלומים בהארכה מותנית זו, גוברים על השיקולים שבפרסום מכרו בעיתוי הנוכחי.

זאת ועוד, ההסדר המוצע קובע כאמור מתווה למילוי עיקר מחויבויותיו של בעל הזיכיון, על פני זמן, כפי שהושתו עליו בחוק הקיים, כנוסחו ערב התיקון המוצע. ההסדר המוצע בוחר בדרך שיש בה מילוי מחויבויות על ידי בעל הזיכיון הנוכחי והמשך שידורים, תוך שמירה על תחרות בתחום הטלוויזיה המסחרית, על פני האפשרויות האחרות שבהתממשותן לא יהיה כדי להגשים את התכליות הקבועות בחוק ובכלל כך קיום שידורים.

- (3) בחברת החדשות של הערוץ השלישי מתקיים האמור בסעיף 3א;
- (4) בבעל הזיכיון לא חדל להתקיים אחד או יותר מן התנאים המנויים בחוק זה, שהיו מכשירים אותו להשתתף במכרז או להיות בעל זיכיון בערוץ השלישי, ולא מתקיים בו תנאי אשר היה פוסל אותו מלהשתתף במכרז או מלהיות בעל זיכיון כאמור לפי הוראות חוק זה;
- (5) המועצה אישרה עד יום ז' בכסלו התש"ע (24 בנובמבר 2009), את התכנית להשלמת סוגה עילית, את התכנית להשלמת הוצאה לקולנוע, וכן כי מתקיימים בבעל הזיכיון התנאים האמורים בפסקאות (3) ו-(4);
- (6) בעל הזיכיון מסר לרשות, בתוך 14 ימים מיום תחילתו של חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 32) (הארכה בתנאים של זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי והסדר חובות), התש"ע-2009 (בסעיף זה – תיקון מס' 32), פיקדון כספי או ערבות בנקאית, בסכום של 20 מיליון שקלים חדשים, להבטחת ביצוען של התכנית להשלמת סוגה עילית והתכנית להשלמת הוצאה לקולנוע, נוסף על הערבויות שהמציא לרשות לפי סעיף 33(ב)(3); המנהל יורה לבעל הזיכיון על תנאי הפיקדון הכספי או נוסח הערבות הבנקאית, לפי העניין;
- (7) בעל הזיכיון שילם את החוב שאינו ניתן לפריסה כהגדרתו בסעיף 102א(א), בתוך 14 ימים מיום תחילתו של תיקון מס' 32, וכן שילם, בתוך התקופה האמורה, את יתרת החוב הכולל כמשמעותה בסעיף 102א(ג) או שמועד תשלום יתרת החוב הכולל נדחה בהתאם להוראות הסעיף האמורה.
- (2א) לא עמד בעל הזיכיון בהוראות התכנית להשלמת סוגה עילית או בהוראות התכנית להשלמת הוצאה לקולנוע, יראו בכך הפרה של תנאי מהותי בזיכיון, לענין סעיף 37(א)(4).

ד ב ר י ה ס ב ר

בנקאית, בסכום של 20 מיליון שקלים חדשים להבטחת ביצוע התכנית שפורטו לעיל.

בפסקה (7) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לדרוש, כתנאי להארכת הזיכיון, כי בעל הזיכיון שילם את החוב שאינו ניתן לפריסה כהגדרתו בסעיף 102א(א) לחוק, כנוסחו המוצע בסעיף 7 להצעת החוק, בתוך 14 ימים מיום תחילתו של החוק המוצע וכן שילם בתוך התקופה האמורה את יתרת החוב הכולל כמשמעותה בסעיף האמור או שמועד תשלום יתרת החוב הכולל נדחה בהתאם להוראות סעיף זה (ראו דברי הסבר לסעיף 7 להצעת החוק לענין סעיף 102א המוצע).

עוד מוצע לקבוע, בסעיף 37(2א) לחוק, כי מקום שבו לא עמד בעל זיכיון בערוץ השלישי בהוראות תכניתו להשלמת האמורות, יראו בכך הפרה של תנאי מהותי בזיכיון.

בסעיף 37(3א) המוצע, מוצע להבהיר כי בהתחייבויות ובתנאים החלים על בעל הזיכיון בתקופת ההארכה הראשונה לפי הוראות החוק המוצע, לא יהיה כדי לגרוע מההתחייבויות והתנאים שחלו עליו ערב תחילתו, לפי הוראות החוק, כללי המועצה או תנאי הזיכיון, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק המוצע.

להשלמת מלוא מחויבויות בעל הזיכיון להוצאה ולהפקה של סרטים ישראלים, בסכום של 20 מיליון שקלים חדשים, ובכלל זה אבני דרך להשלמת מלוא המחויבויות כאמור עד לסוף שנת 2011 (להלן – התכנית להשלמת הוצאה לקולנוע).

בפסקה (3) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לדרוש, כתנאי נוסף להארכת הזיכיון, כי בחברת החדשות של הערוץ השלישי מתקיים האמור בסעיף 3א לחוק, כנוסחו המוצע בסעיף 1 להצעת החוק, לענין מקום מושבה.

בפסקה (4) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לדרוש כי בבעל הזיכיון לא חדל להתקיים אחד או יותר מן התנאים המנויים בחוק שהיו מכשירים אותו להשתתף במכרז או להיות בעל זיכיון בערוץ השלישי וכן כי לא מתקיים בו תנאי אשר היה פוסל אותו מלהשתתף במכרז או מלהיות בעל זיכיון כאמור לפי הוראות החוק.

בפסקה (5) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לדרוש כי אישור המועצה לתכניות שפורטו לעיל ולתנאים שפורטו, יינתן עד יום ז' בכסלו התש"ע (24 לנובמבר 2009).

בפסקה (6) של סעיף קטן (א1) המוצע, מוצע לקבוע, כתנאי להארכת הזיכיון, כי בתוך 14 ימים מיום תחילתו של החוק המוצע, יעביר בעל הזיכיון פיקדון כספי או ערבות

3א) אין בהתחייבויות ובתנאים החלים על בעל הזיכיון בתקופת ההארכה הראשונה, לפי תיקון מס' 32, כדי לגרוע מההתחייבויות והתנאים שחלו עליו ערב תחילתו של תיקון מס' 32, לפי חוק זה, כללי המועצה או תנאי הזיכיון, אלא אם כן נקבע אחרת לפי התיקון האמור;

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) ברישה, במקום "כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), לפי העניין" יבוא "כאמור בסעיף קטן (ב)";

(ב) בפסקה (1), במקום "במהלך תקופת הזיכיון או במהלך תקופת ההארכה הראשונה, לפי העניין" יבוא "במהלך תקופת ההארכה הראשונה" והסיפה החל במילים "לרבות תנאים" – תימחק;

(3) בסעיף קטן (ד) –

(א) ברישה, במקום "לכל אחת מתקופות ההארכה האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)" יבוא "לתקופת ההארכה השניה";

(ב) בפסקה (1), במקום "בשנת הזיכיון השמינית או בשנת הזיכיון העשירית, לפי העניין, יחולו עליו גם בתקופת ההארכה הראשונה או בתקופת ההארכה השניה, בהתאמה" יבוא "בשנת הזיכיון העשירית יחולו עליו גם בתקופת ההארכה השניה".

3. בסעיף 62א(1) לחוק העיקרי, אחרי "לפי סעיף 63א1" יבוא "וכן הוצאה לשם הפקת סרטים ישראליים כמשמעותם בכללים שקבעה המועצה".

4. בסעיף 63(ד) לחוק העיקרי, במקום "54 ו-60" יבוא "54, 60, 102א1 ו-2א102".

5. בסעיף 102 לחוק העיקרי, במקום "ולמעברת" יבוא "ובכלל זה הוראות לעניין תשלום הפרשי הצמדה וריבית וריבית פיגורים בשל תשלום לאחר המועדים שנקבעו כאמור, וכן את המועדים להעברת".

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקאות (2) ו-(3)

הפקת תכניות לסוגה עילית כמפורט בתוספת השניה לחוק, כדי לאפשר הכרה בהוצאה כאמור, מוצע לתקן את סעיף 62 לחוק כך שיהיה ניתן לכלול במסגרת התוספת השניה הוראות בעניין הוצאה לשם הפקה של סרטים ישראליים כמשמעותם בכללים שקבעה המועצה.

סעיף 4 סעיף 63(ד) לחוק קובע כי דינה של חברת החדשות של בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה לפי החוק כדין כל בעל זיכיון אחר לשידורי טלוויזיה, למעט לעניין סעיפים מסוימים המפורטים בו. מוצע להוסיף לרשימת הסעיפים הממועטים גם את סעיפים 102א1 ו-102א2 לחוק (המוצעים בסעיף 7 להצעת החוק), שעניינם החזרי כספים ורחיית חובות של בעלי זיכיון לשידורים לפי החוק, ואשר אינם רלוונטיים לחברות החדשות.

סעיף 5 סעיף 102 לחוק מסמיך את שר התקשורת (להלן – השר), בהסכמת שר האוצר, לקבוע בתקנות, בין השאר, הוראות לעניין מועדי התשלום של דמי זיכיון, דמי רישיון, דמי הפצה ותמלוגים, בידי בעל זיכיון, מוצע, לשם הבהירות, לתקן את הסעיף האמור ולעגן במפורש את הסמכות לקבוע, במסגרת התקנות כאמור,

לאור התיקונים המוצעים בסעיף 37 לחוק, במסגרת סעיף 1(1) להצעת החוק, כפי שפורטו לעיל, שעניינם הארכת הזיכיון של בעל זיכיון בערוץ השלישי משמונה שנים לעשר שנים, מוצע כי הוראות סעיף 37(ג) ו-(ד), שעניינן תנאים להארכת זיכיון לבעל זיכיון בערוץ השלישי, יחולו רק לגבי הארכת הזיכיון לתקופת ההארכה השניה, כלומר מעשר שנים לשתיים עשרה שנים.

סעיף 3 סעיף 62 לחוק קובע כי כל עוד מתקיימים שידורי טלוויזיה לפי החוק במסגרת שני ערוצי טלוויזיה, יחויבו בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה בכל ערוץ להוציא הוצאה שנתית לצורך מימון הפקה ורכישה של תכניות המשודרות בערוץ הטלוויזיה שבו הם משדרים, בהתאם להוראות המפורטות בתוספת השניה לחוק.

כפי שיפורט בדברי ההסבר לסעיף 8 להצעת החוק (לעניין תיקון התוספת השניה לחוק), מוצע במסגרת הצעת החוק לקבוע כי חלק מתוך ההוצאה השנתית שמוציא בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה לשם הפקת סרטים ישראליים, יוכר כחלק מהמחויבויות שלו לעניין הוצאה שנתית לשם

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "שימוש בסכומים מתוך התמלוגים – הוראות מיוחדות";

(2) האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) על אף הוראות סעיף 101, רשאית הרשות לדחות, עד יום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012) (בסעיף קטן זה – מועד הדחייה), העברת תמלוגים לאוצר המדינה בשל שנות הכספים 2008 עד 2011, בסכום כולל שלא יעלה על 20 מיליון שקלים חדשים, לצורך שימוש בסכום האמור לשם כיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיה, ובלבד שלפני הדחייה כאמור אישר שר האוצר לפי סעיף 22 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985², את הצעת תקציב הרשות לשנת הכספים שבשלה מבוקשת הדחייה; סכומי התמלוגים שהעברתם לאוצר המדינה נדחתה לפי סעיף קטן זה יועברו לאוצר המדינה עד מועד הדחייה, בתוספת הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מהמועד שבו היה על הרשות להעביר את התמלוגים לאוצר המדינה ועד להעברתם בפועל."

7. אחרי סעיף 102א לחוק העיקרי יבוא:

הסדר חובות – 102א.1 (א) בסעיף זה – הוראות מיוחדות

"בעל זיכיון" – בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה;

"ההפרש הצפוי" – ההפרש שבין סכום השווה לסך החובות

בשל דמי זיכיון שהיה על בעלי הזיכיונות לשלם לפי סימן זה ערב המועד הקובע, בהפחתת חובותיהם בשל דמי זיכיון שהם חובות שאינם ניתנים לפריסה, שהם חובות כאמור בסעיף קטן (ג)3 או שהם חובות שקוזו לפי סעיף 102א2(א) ו-ג), לבין סכום השווה לסך ההוצאות שהרשות צפויה להוציא עד למועד התשלום הדחוי כמשמעותו בסעיף קטן (ג)1 בתוספת סך התמלוגים שהעברתם לאוצר המדינה נדחתה לפי סעיף 102א(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

באישור שר האוצר בהתאם להוראות סעיף 22 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, של הצעת תקציב הרשות לשנת הכספים שבשלה מבוקשת אותה דחייה. כן מוצע כי סכומי התמלוגים שמועד העברתם לאוצר המדינה נדחה כאמור, יועברו לאוצר המדינה בתום המועד האמור, בתוספת הפרשי הצמדה למדד מהמועד שבו היה על הרשות להעביר את התמלוגים לאוצר המדינה ועד למועד ההעברה בפועל.

סעיף 7 לסעיף 102א המוצע

מוצע לקבוע בסעיף 102א לחוק, הסדרים מיוחדים לתשלום חובות של בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה לפי החוק, הן בערוץ 2 והן בערוץ השלישי, שיש להם חובות כספיים בגין דמי זיכיון ותמלוגים.

הוראות לעניין תשלום הפרשי הצמדה וריבית וגביית ריבית פיגורים לעניין התשלומים האמורים, אשר לא שולמו במועד.

סעיף 6 בסעיף 7 להצעת החוק מוצע לאפשר דחיית תשלומי תמלוגים ודמי זיכיון לבעלי זיכיון לשידורי טלוויזיה לפי החוק, בהתאם לתנאים הקבועים בסעיף האמור. לאור דחייה מוצעת זו, וכדי שלא ייווצר חסר בתקציב הרשות לשם מימון הוצאותיה השוטפות, מוצע לתקן את סעיף 102א לחוק ולאפשר לרשות לדחות, עד יום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012), העברת סכומי תמלוגים לאוצר המדינה בשל שנות הכספים 2008 עד 2011 בסכום כולל שלא יעלה על 20 מיליון שקלים חדשים, וזאת לצורך שימוש בסכומים אלה לשם כיסוי ההוצאות הכרוכות במילוי תפקידיה. מוצע כי דחייה כאמור תותנה

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

“הפרשי הצמדה וריבית”, “מדד” ו”ריבית פיגורים” –
כמשמעותם לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה,
התשכ”א–1961³;

“חוב שאינו ניתן לפריסה” – סך החובות של בעל הזיכיון
כמפורט להלן, לרבות הפרשי הצמדה וריבית:

(1) חוב בשל דמי זיכיון בעד תקציב התפעול השוטף
של חברת החדשות כפי שנקבע לפי סעיפים 70(ב) ו-99,
שהיה על בעל הזיכיון לשלם לפי סימן זה עד יום י'
באב התשס”ט (31 ביולי 2009);

(2) חוב בשל דמי זיכיון שהיה על בעל הזיכיון לשלם
לפי סימן זה מיום י”א באב התשס”ט (1 באוגוסט 2009)
עד המועד הקובע;

(3) חוב בשל תמלוגים שהיה על בעל הזיכיון לשלם
לפי סימן זה המחושבים בעבור הכנסותיו מחודש
אוגוסט 2009 עד החודש שקדם לחודש שבו חל המועד
הקובע;

(4) לגבי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי
– חוב בשל דמי זיכיון ותמלוגים שהיה עליו לשלם לפי
הוראות סימן זה לפני המועד הקובע, בסכום של 10
מיליון שקלים חדשים;

“המועד הקובע” – יום תחילתו של חוק הרשות השניה לטלוויזיה
ורדיו (תיקון מס’ 32) (הארכה בתנאים של זיכיון לשידורי
טלוויזיה בערוץ השלישי והסדר חובות), התש”ע–2009;

“רווח” – רווח שנרשם בדוח הכספי השנתי של בעל הזיכיון,
ולגבי שנת הכספים שטרם הוגש לגביה דוח כספי שנתי
– רווח שהוצג בדוח אחר בשל אותה שנת כספים, כולה
או חלקה, שאושר בידי רואה חשבון והוגש למנהל.

(ב) בעל זיכיון שיש לו במועד הקובע חוב בשל דמי זיכיון
או בשל תמלוגים, שהיה עליו לשלם לפי סימן זה לפני אותו
מועד (בסעיף זה – החוב הכולל), ישלם את חובו כאמור בתוך
14 ימים מהמועד הקובע.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), שילם בעל זיכיון את החוב
שאינו ניתן לפריסה במועד האמור באותו סעיף קטן, רשאי

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ג) המוצע

מוצע לקבוע כי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה ששילם,
בתוך 14 ימים מיום התחילה, את החוב שאינו ניתן לפריסה,
היינו – את חוב דמי הזיכיון בעד תקציב התפעול השוטף
של חברת החדשות שהיה עליו לשלמו עד יום י' באב
התשס”ט (31 ביולי 2009), בצירוף חוב בשל דמי זיכיון
שהיה עליו לשלם מתחילת חודש אוגוסט עד יום התחילה

לסעיף קטן (ב) המוצע

מוצע לקבוע כי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה שיש
לו ביום תחילתו של החוק המוצע (להלן – יום התחילה),
חוב בשל דמי זיכיון או בשל תמלוגים, שהיה עליו לשלם
לפני אותו מועד, ישלם את חובו כאמור בתוך 14 ימים
מיום התחילה.

³ ס”ח התשכ”א, עמ’ 192.

הוא לשלם את סכום ההפרש שבין החוב הכולל לבין החוב שאינו ניתן לפריסה (בסעיף זה – יתרת החוב הכולל). בהתאם להוראות המפורטות להלן, לפי בחירתו, ובלבד שהודיע למנהל על בחירתו כאמור, בתוך שבעה ימים מהמועד הקובע:

(1) חוב בשל דמי זיכיון בסכום שאינו עולה על סכום שקבעו לגביו השר ושר האוצר – רשאי בעל הזיכיון לשלמו עד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011) (בסעיף קטן זה – מועד התשלום הדחוי), ובלבד שהסכום הכולל שיקבעו השרים לפי פסקה זו לכל בעלי הזיכיון לא יעלה על סכום ההפרש הצפוי, והכל בכפוף להוראות אלה:

(א) החוב האמור יישא הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומו ועד היום הקודם למועד הקובע;

(ב) החוב האמור יישא הפרשי הצמדה למדד מהמועד הקובע עד למועד התשלום בפועל או עד למועד התשלום הדחוי, לפי המוקדם מביניהם;

(ג) לא שולם החוב האמור עד למועד התשלום הדחוי, תיווסף מהמועד האמור ועד למועד תשלומו בפועל, ריבית פיגורים.

(2) חוב בשל דמי זיכיון ותמלוגים, למעט בשל שנים שבהן היה לבעל הזיכיון רווח, בסכום שאינו עולה על 39 מיליון שקלים חדשים לבעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי או על 19.5 מיליון שקלים חדשים לבעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 – רשאי בעל הזיכיון לשלמו עד למועד התשלום הדחוי, בתשלומים ובמועדים כפי שיוורה המנהל, ובלבד שלא יורה על מועד הקודם ליום כ"ה בטבת התשע"א (1 בינואר 2011), והכל בכפוף להוראות אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

צפוי ליצור, עם תשלומו, עודפים בתקציב הרשות בשל שנות הכספים 2003 עד 2006, זאת בשל הפחתה בהוצאות שביצעה הרשות השנייה בשנים אלה.

לנוכח האמור, מוצע, בפסקה (1) של סעיף קטן (ג) המוצע, לאפשר לבעל זיכיון ששילם את חובו שאינו ניתן לפריסה, לדחות את תשלום יתרת חובותיו בשל דמי זיכיון עד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011). בסכום שיקבעו השר ושר האוצר. מוצע כי הסכום הכולל שיקבעו השרים לפי פסקה זו לכל בעלי הזיכיון לשידורי טלוויזיה לא יעלה על העודפים הצפויים בתקציב הרשות לאחר שישולמו הסכומים הנדחים כאמור, בניכוי סך ההוצאות שצפויה הרשות להוציא עד למועד התשלום הנדחה וסכומי התמלוגים שעל הרשות להעביר לאוצר המדינה

ובצירוף חוב בשל תמלוגים שהיה עליו לשלם והמחושבים בעבור הכנסותיו מחדש אוגוסט 2009 עד החודש שקדם ליום התחילה, ולגבי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי – בצירוף חובו בשל דמי זיכיון ותמלוגים בסכום של 10 מיליון שקלים חדשים, לא יידרש לשלם את יתרת חובו בהתאם להוראות סעיף קטן (ב) המוצע, קרי, בתוך 14 ימים מיום התחילה, אלא יוכל לשלמה במועדים נדחים בהתאם להוראות המפורטות בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (ג) המוצע, לפי בחירתו, ובלבד שהודיע על בחירתו כאמור, למנהל, בתוך שבעה ימים מיום התחילה.

בהתאם לנתונים שבידי הרשות השנייה, תשלום חלק מסכומי החובות שמוצע לאפשר לפרוס אותם בהתאם להסדר המוצע בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (ג) המוצע,

(א) החוב האמור יישא הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומו ועד היום הקודם למועד הקובע;

(ב) החוב האמור יישא, בשל התקופה שתחילתה במועד הקובע עד למועד תשלומו בפועל, ריבית בשל איחור בהעברת כספים מהמערכת הבנקאית, כפי שנקבעה בהודעת החשב הכללי במשרד האוצר, כשיעורה מזמן לזמן;

(ג) כל עוד לא שילם בעל הזיכיון את החוב האמור, לא יבצע חלוקה כהגדרתה בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁴, ולא יחזיר הלוואה שניתנה לו מאת בעל עניין;

(ד) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על בעל הזיכיון כל עוד לא שילם את החוב האמור.

(3) עלתה יתרת החוב הכולל על סכום החובות לפי פסקאות (1) ו-(2), ישלם בעל הזיכיון את חובו בגובה ההפרש כאמור, בתוך 14 ימים מיום שהמנהל הודיע לו על כך, בכפוף להוראות אלה:

(א) החוב האמור יישא הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומו ועד למועד התשלום בפועל או עד תום 14 ימים מיום הודעת המנהל, לפי המוקדם מביניהם;

ד ב ר י ה ס ב ר

מאחר שלא קיימת הצדקה לדחיית תשלומי חובות לרשות השניה ולאוצר המדינה בשל שנה שבה יש רווח לבעל הזיכיון, מוצע להחריג את אפשרות פריסת החובות, לפי סעיף קטן (ג)(2) המוצע, בשנים שבהן היה רווח כאמור.

עוד מוצע לקבוע כי סך סכומי התמלוגים ודמי הזיכיון שיהיה ניתן לשלמו בתשלומים נדחים כאמור, לא יעלה על 39 מיליון שקלים חדשים לכל ערוץ, בחלוקה שווה בין בעלי הזיכיון בכל ערוץ.

כן מוצע, כי כתנאי לדחיית התשלומים לפי סעיף קטן (ג)(2) המוצע, לא יבצע בעל זיכיון במהלך תקופת דחיית התשלומים, חלוקת דיבידנדים או ביצוע תשלומים להחזר הלוואה שניתנה לו על ידי בעל עניין בו, שכן לא קיימת הצדקה לאפשר הסדר פריסת חובות לרשות השניה או למדינה במצב שבו בעל הזיכיון מעביר כספים לבעלי מניות בו.

בנוסף, מוצע להסמיך את השר, בהסכמת שר האוצר, לקבוע תנאים נוספים שיחולו על בעל זיכיון אשר מבקש לשלם את חובו הכולל בתשלומים נדחים כאמור.

בהתאם להוראות סעיף 102א(ב) המוצע, כנוסחו בסעיף 6 להצעת החוק.

כן מוצע כי לחובות שמועד תשלומם יידחה כאמור ייווספו הפרשי הצמדה למדד מיום התחילה ועד למועד תשלומם בפועל או עד למועד הנדחה, המוקדם מביניהם, וככל שלא שולמו במועד הנדחה, תיווסף ריבית פיגורים, כמשמעותה לפי סעיף 5 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, קרי, הפרשי הצמדה וריבית, בצירוף ריבית צמודה.

בפסקה (2) של סעיף קטן (ג) המוצע, מוצע לאפשר לבעל זיכיון כאמור ברישה של סעיף קטן (ג), לשלם את יתרת חובות דמי הזיכיון והתמלוגים שלו, בתשלומים ובמועדים נדחים, החל ביום כ"ה בטבת התשע"א (1 בינואר 2011) ועד יום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011). הסכומים האמורים יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומם ועד ליום הקודם ליום התחילה וכן ריבית בשל איחור בהעברת כספים מהמערכת הבנקאית בשל התקופה שמיום התחילה ועד למועד התשלום בפועל (להלן – ריבית איחורים) – ריבית הכוללת הפרשי הצמדה וריבית בצירוף ריבית צמודה.

⁴ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

(ד) לא שולם החוב האמור עד תום 14 ימים מיום הודעת המנהל, תיוסף מהמועד האמור ועד למועד תשלומו בפועל, ריבית פיגורים.

(ד) בעל זיכיון ימסור למנהל, באופן ובמועד שיוורה המנהל, את הנתונים הדרושים לצורך חישוב סכום החוב הכולל של בעל הזיכיון; המנהל ימסור לשר האוצר את הנתונים שנמסרו לו כאמור ואת חישוב סכום החוב הכולל של בעל הזיכיון.

(ה) הגיש בעל זיכיון למנהל דוח כספי שנתי לגבי שנת כספים שבשלה נדחה חוב לפי סעיף קטן (ג)(2), ונרשם בדוח האמור רווח, ישלם בעל הזיכיון את החוב שנדחה כאמור בשל אותה שנה, בתוך 30 ימים מיום הגשת הדוח, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, וריבית בשל איחור בהעברת כספים מהמערכת הבנקאית, כאמור בסעיף קטן (ג)(2)(א) ו-(ב).

(ו) הפר בעל זיכיון שמועד תשלום חובו נדחה לפי פסקה (2) של סעיף קטן (ג), תנאי מהתנאים לפי פסקאות משנה (ג) ו-(ד) של אותה פסקה, או לא שילם תשלום במועד שהורה המנהל לפי אותה פסקה (בסעיף קטן זה – המועד לתשלום), או פקע או בוטל זיכיונו, ישלם בתוך 30 ימים מיום שהתגלתה ההפרה, מהמועד לתשלום או מהמועד שבו פקע או בוטל זיכיונו, לפי העניין, את יתרת חובו הנדחה כאמור בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, וריבית בשל איחור בהעברת כספים מהמערכת הבנקאית, כאמור בסעיף קטן (ג)(2)(א) ו-(ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לקבוע כי מקום שבו נדחה חוב בהתאם להוראות פסקה (2) של סעיף קטן (א) המוצע, לשנת כספים שבה לא הוגש דוח כספי שנתי, ולאחר מכן הגיש בעל הזיכיון למנהל דוח כספי שנתי לגבי שנת הכספים כאמור, ובדוח זה נרשם רווח, ישלם בעל הזיכיון את החוב שנדחה כאמור בשל אותה שנה, בתוך 30 ימים מיום הגשת הדוח, הסכומים האמורים יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומם ועד ליום הקודם ליום התחילה, וכן ריבית איחורים בשל התקופה שמיום התחילה ועד למועד התשלום בפועל.

לסעיף קטן (ו) המוצע

מוצע לקבוע כי אם בעל זיכיון שמועד תשלום חובו נדחה בהתאם להוראות פסקה (2) של סעיף קטן (ג) המוצע, לא קיים את התנאים האמורים באותה פסקה בדבר חלוקת דיבידנדים וביצוע תשלומים להחזר הלוואות, או לא קיים תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו על ידי השר לפי אותה פסקה, וכן במקרה שבו בעל הזיכיון כאמור לא שילם את התשלומים הנדחים במועדים שהורה לו מנהל הרשות, או שזיכיונו פקע או בוטל, הוא ישלם את יתרת חובו בתוך 30 ימים. הסכומים האמורים יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומם ועד ליום הקודם ליום התחילה, וכן ריבית איחורים בשל התקופה שמיום התחילה ועד למועד התשלום בפועל.

בפסקה (3) של סעיף קטן (ג) המוצע, מוצע לקבוע כי במקרה שבו סכום החובות הנדחים קטן מחובו הכולל של בעל הזיכיון, שטרם שולם, יהיה על בעל הזיכיון לשלם בתוך 14 ימים מיום הודעת המנהל על כך, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית. עוד מוצע לקבוע כי אם התשלום ייעשה באיחור תתווסף גם ריבית פיגורים.

לסעיף קטן (ד) המוצע

מוצע לקבוע כי בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה ימסור למנהל את הנתונים הדרושים לצורך חישוב סכום חובותיו בשל דמי זיכיון ותמלוגים, באופן ובמועד שיוורה המנהל, וכי המנהל ימסור לשר האוצר את הנתונים שנמסרו לו כאמור ואת חישוב סכום החוב הכולל של בעל הזיכיון.

לסעיף קטן (ה) המוצע

כאמור לעיל, דחיית התשלומים המוצעת בפסקה (2) של סעיף קטן (ג) המוצע, לא תחול בשנים שבהן היה לבעל הזיכיון רווח.

בהתאם להגדרת המונח "רווח", יוכר רווח שנרשם בדוח הכספי השנתי של בעל הזיכיון, לגבי שנת הכספים שטרם הוגש לגביה דוח כספי שנתי יוכר רווח שהוצג בדוחות לא סופיים או בדוחות שאינם הדוח הכספי השנתי בשל אותה שנת כספים, כולה או חלקה, שאושרו בידי רואה חשבון והוגשו למנהל.

2.א102. (א) הרשות תעביר למי שהיה בעל זיכיון באחת או יותר מהשנים 2006 עד 2009, סכום שיקבעו השר ושר האוצר, במועדים שיקבעו, בעד השנים כאמור שבהן היה בעל זיכיון.

(ב) השר ושר האוצר רשאים לקבוע כי הרשות תעביר למי שהיה בעל זיכיון באחת או יותר מהשנים 2003 עד 2006, סכום שיקבעו, במועדים שיקבעו, בעד השנים כאמור שבהן היה בעל זיכיון, ובלבד שהסכום הכולל שיקבעו השרים לפי סעיף קטן זה לכל בעלי הזיכיון לא יעלה על סכום ההפרש בפועל; לעניין זה, "ההפרש בפועל" – ההפרש שבין סכום השווה לסך דמי הזיכיון ששילמו בעלי הזיכיונות לשידורי טלוויזיה לפי סעיף 102א(ג)1 ו-2 בתוספת דמי הזיכיון ששילמו כל בעלי הזיכיונות בעבור השנים 2010 ו-2011, לבין סכום השווה לסך ההוצאות שהוציאה הרשות בעד השנים 2010 ו-2011 בתוספת סך התמלוגים שהעברתם לאוצר המדינה נדחתה לפי סעיף 102א(ב).

(ג) העברת הסכומים מהרשות לבעל זיכיון לפי סעיף זה תהיה בדרך של קיזוז חובות של בעל הזיכיון לרשות; לא היה לבעל הזיכיון, במועד העברת הסכום, חוב כאמור, או שסכום החוב נמוך מהסכום שיש להעבירו, יועברו הסכום או יתרתו שלא קוזזה, לפי העניין, באופן שיקבעו השר ושר האוצר.

ד ב ר י ה ס ב ר

שמוצע לאפשר לפרוס אותם בהתאם לסעיף 102א(ג)1 ו-2 המוצע, צפוי ליצור, עם תשלומי, עודפים בתקציב הרשות בשל שנות הכספים 2003 עד 2006. ככל שאכן יהיו בידי הרשות השניה, בראשית שנת 2012, עודפים בשל שנות הכספים האמורות, לאחר תשלום החובות הדחויים בידי בעלי הזיכיונות לשידורי טלוויזיה, בניכוי סך ההוצאות שהרשות צפויה להוציא עד למועד התשלום הנדחה ובניכוי סכומי התמלוגים שעל הרשות להעביר לאוצר המדינה בהתאם להוראות סעיף 102א(ב) המוצע, יהיו רשאים השרים לקבוע כי יועברו סכומים מתוך העודפים האמורים לבעלי הזיכיונות לשידורי טלוויזיה או לשידורי רדיו.

לסעיף קטן (ג) המוצע

מוצע לקבוע כי הכספים שיועברו לבעלי הזיכיונות בהתאם לסעיפים קטנים (א) ו-(ב) המוצעים, יועברו באמצעות קיזוז חובות של בעלי הזיכיון לרשות השניה. ככל שבמועד ההעברה לא היה לבעל זיכיון חוב, או שסכום החוב נמוך מהסכום שיש להעבירו, מוצע כי העברה לאותו בעל זיכיון תבוצע באופן שיקבעו השרים.

לסעיף 2א102 המוצע

סעיף 2א102 המוצע, נועד לאפשר העברת כספים לכלל בעלי הזיכיונות לשידורי רדיו ולשידורי טלוויזיה ובכלל זה לטלוויזיה הלימודית, כתוצאה מעודפים בתקציב הרשות בשל שנות כספים מסוימות, אשר חלקם ניתנים להעברה כבר כיום וחלקם יוכלו להיות מועברים לאחר שבעלי הזיכיונות לשידורי טלוויזיה ישלמו את חובותיהם שנדחו בהתאם להוראות סעיף 102א(ג)1 ו-2 המוצע.

לסעיף קטן (א) המוצע

בהתאם לנתונים שבידי הרשות השניה, במהלך השנים 2006 עד 2009 נוצרו עודפים תקציביים בתקציב הרשות, אשר לא נוצלו באותן שנים, ושנבעו בין השאר בשל מהלכים להפחתת הוצאות שבהם נקטה הרשות השניה. לאור האמור, מוצע ליתן סמכות בידי השר ושר האוצר (להלן – השרים) לקבוע סכומים מתוך העודפים האמורים שהרשות תעביר למי שהיה בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה או לשידורי רדיו, בשנה מהשנים האמורות, ואת מועדי ההעברה.

לסעיף קטן (ב) המוצע

כפי שהוסבר לעיל בדברי ההסבר לסעיף קטן (ג)1 של סעיף 102א המוצע, תשלום חלק מסכומי החובות

(1) בסעיף 5, בסופו יבוא:

"(ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), בשנות הזיכיון השמינית והתשיעית של בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי יחולו לגבי הוראות אלה:

(1) הסכום שבעל הזיכיון יוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית שישודרו בשנות הזיכיון השמינית והתשיעית, לא יפחת מ-39.4 מיליון שקלים חדשים לשנת הזיכיון השמינית ו-43.3 מיליון שקלים חדשים לשנת הזיכיון התשיעית;

(2) נוסף על הסכומים האמורים בפסקה (1), יוציא בעל הזיכיון לשם הפקת תכניות סוגה עילית לפי התכנית להשלמת סוגה עילית שהוגשה ואושרה לפי סעיף 37(א1) ו-(5) לחוק, סכום של 41 מיליון שקלים חדשים בשנת הזיכיון השמינית ו-21.5 מיליון שקלים חדשים בשנת הזיכיון התשיעית;

(3) ההוצאות שיוציא בעל הזיכיון, בשנות הזיכיון השמינית והתשיעית, בעבור מחקר ופיתוח לצורכי הפקת תכניות מסוגה עילית שהן הפקות מקומיות קנויות העומדות בכללי המועצה שנקבעו לפי סעיף 60 לחוק, עד לסכום של 2 מיליון שקלים חדשים לשנה, יוכרו כחלק מן ההוצאה להשלמת סוגה עילית כאמור בפסקה (2); לעניין זה, "מחקר ופיתוח" – פיתוח תכניות, כתיבת תסריטים ופיתוח תכניות (פורמטים) לשידור, לרבות לתכניות שלא הגיעו לשלב הפקה ושידור;

(4) היקף השעות האמור בסעיף 5(ב) יגדל בהתאם ליחס שבין סכום ההוצאה השנתי לפי סעיף קטן (א) לבין סכום ההוצאה השנתי לפי פסקאות (1) עד (3), כפי שתקבע המועצה.

ד ב ר י ה ס ב ר

דומות מיושמות גם לגבי בעלי הזיכיון בערוץ 2, ואולם בעניינם אין צורך בתיקון התוספת השניה.

עם זאת, יובהר כי לפי הרשות השניה, למרות צמצום המחויבויות השוטפות בתחום תכניות הסוגה העילית, צפוי היקף השידורים השנתי של תכניות סוגה עילית שישודרו בפועל בשנים 2009 ו-2010 לעלות על הסכום השנתי המזערי שבו מחויב בעל זיכיון לעניין תכניות סוגה עילית לפי התוספת השניה, זאת בשל החזר חובות העבר שבו יחויב בעל הזיכיון בערוץ השלישי לפי החוק המוצע.

בסעיף קטן (ג)1 של סעיף 5 לתוספת השניה, כנוסחו המוצע, מוצע לקבוע כי על אף הוראות סעיף 5(א) לתוספת השניה, לעניין שנת הזיכיון השמינית, מחויבות בעל זיכיון בערוץ השלישי להפקת תכניות מסוגה עילית לא תפחת מסך של 39.4 מיליון שקלים חדשים, ולעניין שנת הזיכיון התשיעית לא תפחת מסך של 43.3 מיליון שקלים חדשים.

בסעיף קטן (ג)2 של סעיף 5 לתוספת השניה, מוצע לקבוע כי לסכומי ההוצאה הקבועים בסעיף קטן (ג)1 כאמור לעיל, ייוספו החזרי חובות של בעל הזיכיון

סעיף 8 לפסקה (1)

סעיף 5 לתוספת השניה לחוק קובע את המחויבות המזערית של בעלי זיכיונות לשידורי טלוויזיה, באשר להוצאה שנתית לשם הפקת תכניות סוגה עילית כהגדרתן בתוספת האמורה ואת היקף שעות השידור של תכניות כאמור.

מוצע לתקן את סעיף 5 לתוספת השניה ולקבוע הסדר מיוחד לגבי המחויבויות שיוטלו על בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי, לעניין הפקה ושידור של תכניות סוגה עילית, בשנות הזיכיון השמינית, התשיעית והעשירית.

ההסדר המוצע משקף הפחתה זמנית במחויבויות של בעל זיכיון בערוץ השלישי, לעניין תכניות סוגה עילית, בשנות הזיכיון השמינית והתשיעית וזאת בהתבסס על המלצות הרשות, נוכח המשבר הכלכלי אשר הביא להפחתה בהכנסות בעלי הזיכיון לשידורי טלוויזיה, ובאופן מיוחד בהכנסותיו של בעל הזיכיון בערוץ השלישי ונוכח ההשלכות הכלכליות שהיו למבצע "עופרת יצוקה" על פעילות בעלי הזיכיון. לדברי הרשות השניה, הפחתות

(ד) בשנת הזיכיון העשירית, יוציא בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי, נוסף על סכום ההוצאה השנתי לפי סעיף קטן (א), סכום של 15.5 מיליון שקלים חדשים לשם הפקת תכניות סוגה עילית לפי התכנית להשלמת סוגה עילית שהוגשה ואושרה לפי סעיף 37(א1)(1) ו-5(5) לחוק; היקף השעות האמור בסעיף 5(ב) יגדל בהתאם ליחס שבין סכום ההוצאה השנתי לפי סעיף קטן (א) לבין סכום ההוצאה השנתי לפי הסעיף הקטן האמור ולפי סעיף קטן זה, כפי שתקבע המועצה.”;

(2) אחרי סעיף 5 יבוא:

הוצאה להפקת סרטים ישראלים .א5. (א) בסעיף זה –

”חלק יחסי”, לעניין בעל זיכיון בערוץ 2 – היחס שבין מספר יחידות השידור שהוקצו לבעל הזיכיון לבין כלל יחידות השידור שהוקצו לבעלי הזיכיונות באותו ערוץ;
”סרט ישראלי” – כמשמעותו בסעיף 62(א)1).

(ב) בכל שנה, החל בשנת 2009, יוציאו בעלי הזיכיונות, לשם הפקת סרטים ישראלים, סכומים כמפורט להלן:

ד ב ר י ה ס ב ר

ההוצאה השנתי לפי סעיף 5(א) לתוספת, לבין סכום ההוצאה השנתי המותאם לפי ההסדר הזמני המוצע.

בסעיף קטן (ד) של סעיף 5 לתוספת השניה, מוצע לקבוע כי לעניין שנת הזיכיון העשירית, יוציא בעל הזיכיון בערוץ השלישי, לשם הפקת תכניות סוגה עילית לפי התכנית להשלמת סוגה עילית, סכום של 15.5 מיליון שקלים חדשים, וזאת נוסף על הסכומים אשר עליו להוציא לשם הפקה ושידור של תכניות מסוגה עילית, כפי שקבוע בסעיף 5(א) לתוספת השניה. גם בהקשר זה מוצע להסמיך את המועצה להגדיל באופן יחסי את היקף שעות השידור הנדרש לפי סעיף 5(ב) לתוספת השניה.

לפסקה (2)

מוצע להוסיף לתוספת השניה את סעיף 5א שענינו הוצאה להפקת סרטים ישראלים. מוצע לקבוע כי מתוך המחויבות להוצאה בגין סרטים ישראלים, אשר בהתאם לסעיף 5א(ב) המוצע לתוספת השניה, תעמוד על 4 מיליון שקלים חדשים בשנה, לכל ערוץ, בחלוקה שווה בין בעלי הזיכיון בערוץ, יוכרו 2 מיליון שקלים חדשים, בחלוקה כאמור, כחלק מהמחויבות להוצאה בגין הפקת תכניות מסוגה עילית, וזאת כאמור בסעיף 5א(ג) לתוספת השניה, כנוסחו המוצע.

עוד מוצע לקבוע, בהתאם לסעיף 5א(ד) לתוספת השניה, כנוסחו המוצע, כי במקרה שבו עלה הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון בערוץ 2, על חלקו היחסי בסכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת (המשקף את סכום ההוצאה השנתי הקבוע בסעיף 5(א) לתוספת השניה תוך הפעלת מנגנון ההצמדה הקבוע בסעיף 8 לתוספת השניה).

בתחום תכניות הסוגה העילית שיבוצעו בשנת הזיכיון השמינית, בסכום של 41 מיליון שקלים חדשים, ובשנת הזיכיון התשיעית בסכום של 21.5 מיליון שקלים חדשים, והכל בהתאם לתכנית להשלמת סוגה עילית שאישרה המועצה.

בסעיף קטן (ג)3 של סעיף 5 לתוספת השניה, מוצע לקבוע, כהסדר זמני, כי כחלק מההוצאה להחזר חובות בתחום תכניות הסוגה העילית שישודרו בשנות הזיכיון השמינית והתשיעית בידי בעל זיכיון בערוץ השלישי, תוכב, באופן חריג, הוצאה בסך 2 מיליון שקלים חדשים, בכל שנה, בגין פיתוח תכניות, לרבות תכניות אשר בסופו של דבר לא יגיעו לשלב השידור (הוצאות מחקר ופיתוח). על פי הרשות השניה, לאור היקף השקעת הכספים המשמעותית הנדרשת מבעל הזיכיון בערוץ השלישי, בפרק זמן קצר ביותר, לצורך הפקת תכניות סוגה עילית, נדרש תהליך של ניסוי וטעייה להפקת תכניות כאמור אשר ייתכן שבחלקן לא ישודרו. הכרה חריגה וזמנית בהוצאות המחקר והפיתוח תאפשר שיפור איכותן של תכניות הסוגה העילית שיופקו במסגרת ההוצאה להשלמת חוב הסוגה העילית. כן מוצע כי יוכרו רק הוצאות מחקר ופיתוח אשר הושקעו בהפקת מקומיות קניויות, וזאת כדי שכספים אלה ישולמו על ידי בעל הזיכיון לגורמים חיצוניים, באופן שיעודד ויפתח את תעשיית ההפקה המקומית העצמאית בישראל.

בסעיף קטן (ג)4 של סעיף 5 לתוספת השניה, מוצע, כדי לשמר יחס נאות בין סכום ההוצאה המחויב לתכניות מסוגה עילית לבין היקף השעות של תכניות מסוגה עילית שנקבע כי יש להפיק בסכום זה, להסמיך את המועצה להגדיל באופן יחסי את היקף שעות השידור הנדרש לפי סעיף 5(ב) לתוספת השניה, בהתאם ליחס שבין סכום

(1) לעניין כל אחד מבעלי הזכויות בערוץ 2, אם קיימים שני בעלי זכויות בערוץ האמור – 2 מיליון שקלים חדשים;

(2) לעניין בעל זיכיון בערוץ השלישי, וכן לעניין בעל זיכיון בערוץ 2, אם קיים בעל זיכיון אחד בערוץ האמור – 4 מיליון שקלים חדשים.

(ג) מחצית מתוך הסכום שהוציא בעל זיכיון לפי סעיף קטן (ב), תוכר כחלק מן ההוצאה שעליו להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית באותה שנה.

(ד) קיימים שני בעלי זכויות בערוץ 2 ועלה הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון בערוץ האמור על חלקו היחסי בסכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת, יוציא בעל הזיכיון, באותה שנה, סכום של 2 מיליון שקלים חדשים להפקת סרטים ישראליים, נוסף על הסכום שהוא חייב להוציא לפי סעיף קטן (ב)(1).

(ה) עלה הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון בערוץ השלישי, או של בעל הזיכיון בערוץ 2 – אם קיים בעל זיכיון אחד בערוץ האמור, על סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת, יוציא בעל הזיכיון באותה שנה סכום של 4 מיליון שקלים חדשים להפקת סרטים ישראליים, נוסף על הסכום שהוא חייב להוציא לפי סעיף קטן (ב)(2).

(ו) הוציא בעל זיכיון סכום לפי הוראות סעיף קטן (ד) או (ה), יוכר הסכום הנמוך מבין הסכומים המפורטים להלן כחלק מן ההוצאה שחייב בעל הזיכיון להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית באותה שנה:

ד ב ר י ה ס ב ר

לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל הזיכיון לשם הפקת תכניות מסוגה עילית באותה שנה, לבין חלקו היחסי בסכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים (לעניין בעל זיכיון בערוץ 2 – אם קיימים שני בעלי זכויות באותו ערוץ) או לבין סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים (לעניין בעל הזיכיון בערוץ השלישי, או לעניין בעל זיכיון בערוץ 2 – אם יהיה בערוץ 2 בעל זיכיון אחד). נמוך ממחצית הסכום הנוסף שהוציא בעל הזיכיון כאמור, יוכר סכום ההפרש האמור.

ההצעה להכיר בחלק מההוצאות להפקת סרטים ישראליים כחלק מההוצאה על סוגה עילית, נובעת מכך שלפי הרשות השנייה, ההפקות הקולנועיות מספקות עבודה ליוצרים רבים ומגוונים, אשר הכשרתם המקצועית תורמת בסופו של דבר, גם לתעשיית הטלוויזיה ובפרט להפקות מתחום הסוגה העילית, הקרובות, ככלל, מבחינת הסוגה להפקות הקולנועיות. קיימת חשיבות רבה בהמשך ההשקעה והתמיכה של תעשיית הטלוויזיה בתעשיית הקולנוע, ושילוב

יוציא בעל הזיכיון באותה שנה סכום של 2 מיליון שקלים חדשים להפקת סרטים ישראליים, וזאת נוסף על המחויבות הבסיסית הנזכרת בסך של 4 מיליון שקלים חדשים לערוץ. כמו כן מוצע לקבוע, בהתאם לסעיף 5א(ה) לתוספת השנייה, כנוסחו המוצע, כי במקרה שבו עלה הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל הזיכיון בערוץ השלישי, או של בעל זיכיון בערוץ 2 – אם יהיה בערוץ 2 בעל זיכיון אחד, על סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים בשנה מסוימת, יוציא בעל הזיכיון, באותה שנה, סכום של 4 מיליון שקלים חדשים להפקת סרטים ישראליים וזאת נוסף על מחויבות המינימום הנזכרת בסך של 4 מיליון שקלים חדשים לערוץ.

בסעיף 5א(ו) לתוספת השנייה מוצע לקבוע כי ככל שהוציא בעל זיכיון סכומים נוספים כאמור, יוכר, כחלק מההוצאה שחייב בעל הזיכיון להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית, סכום השווה למחצית מהסכום הנוסף שהוציא בעל הזיכיון כאמור. ואולם אם ההפרש שבין הסכום השווה

(1) מחצית הסכום שהוציא לפי הוראות סעיף קטן (ד) או (ה);

(2) ההפרש שבין הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל הזיכיון, לבין חלקו היחסי בסכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים, באותה שנה – לעניין בעל זיכיון בערוץ 2, אם קיימים שני בעלי זיכיונות בערוץ האמור, או לבין סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים – לעניין בעל זיכיון בערוץ השלישי ולעניין בעל זיכיון בערוץ 2, אם קיים בעל זיכיון אחד בערוץ האמור.

(ז) סכומי ההוצאה לפי סעיף זה יוצאו על ידי בעלי הזיכיונות בכל ערוץ, בהתאם לכללים שקבעה המועצה.

(ח) היקף השעות האמור בסעיף 5(ב) יקטן באופן יחסי בהתאם לסכום ההשקעה בסרטים ישראלים, המוכר לפי סעיף קטן (ג), כחלק מן ההוצאה שחייב בעל הזיכיון להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית באותה שנה, כפי שתקבע המועצה.”;

(3) בסעיף 8 –

(א) האמור בו יסומן “(א)” ובו, אחרי “בתוספת זו” יבוא “למעט הסכומים הנקובים בסעיפים (ג) ו-(ד) ו-5א” ואחרי “לסטטיסטיקה” יבוא “(בסעיף זה – המדר)”;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(ב) הסכומים הנקובים בסעיף 5(ג) עד (3), לעניין שנת הזיכיון התשיעית, יעודכנו ביום ט”ו בטבת התש”ע (1 בינואר 2010), לפי שיעור שינוי המדר החדש לעומת המדר היסודי.

(ג) הסכום הנקוב בסעיף 5(ד) יעודכן ביום כ”ה בטבת התשע”א (1 בינואר 2011), לפי שיעור שינוי המדר החדש לעומת המדר היסודי.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

הסכומים אשר מוצע לעגנם במסגרת התוספת השניה חושבו על ידי הרשות השניה על בסיס מדד המחירים לצרכן שפורסם לחודש ספטמבר 2009. בהתאם לאמור, מוצע לתקן את סעיף 8 לתוספת השניה, הקובע הוראות הצמדה, ולקבוע כי הסכומים האמורים יעודכנו ב־1 בינואר של כל שנה, החל במועדים כמפורט בסעיף 8(ב) עד (ד) המוצע, לפי שיעור שינוי המדר שפורסם לחודש נובמבר לפני יום העדכון, לעומת המדר שפורסם לחודש ספטמבר 2009.

הקולנוע הישראלי כחלק מהסוגה העילית נותן בסיס לכך. השקעה בקולנוע יש בה כדי לתרום, גם אם באופן עקיף, לשיפור איכות ההפקות מסוגה עילית ולהגדלת המגוון של הפקות אלה וזאת לרווחת צופי הטלוויזיה.

בסעיף 5א(ח) לתוספת השניה, מוצע, כדי לשמר יחס נאות בין סכום ההוצאה המחויב לתכניות מסוגה עילית לבין היקף השעות של תכניות מסוגה עילית שנקבע כי יש להפיק בסכום זה, לקבוע כי היקף השעות הנדרש לפי סעיף 5(ב) לתוספת השניה, יקטן באופן יחסי בהתאם לסכום ההשקעה בסרטים ישראלים שהוכרה כחלק מההוצאה הנדרשת לתכניות מסוגה עילית, כפי שתקבע המועצה.

(ד) הסכומים הנקובים בסעיף 5א, יעודכנו ב־1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור שינוי המדד החדש לעומת המדד היסודי.

(ה) בסעיף זה –

”המדד החדש” – המדד שפורסם לחודש נובמבר שלפני יום העדכון;

”המדד היסודי” – המדד שפורסם לחודש ספטמבר 2009.